

عنوان مقاله:

چگونگی آموزش صرفه جویی و اقتصاد مقاومتی از طریق عدم اسراف با توجه به اوضاع اقتصادی کشور

محل انتشار:

نهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

رقیه نژادحسینی - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، اداره آموزش و پرورش شهرستان بهمنی، آموزشگاه علامه طباطبائی

اعظم ثابتی - دانشجوی دکتری ریاضی، اداره آموزش و پرورش شهرستان بهمنی، دبیرستان هاجر

آیسن صمیمی پور - کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی، اداره آموزش و پرورش شهرستان گچساران، دبیرستان عصمت

خلاصه مقاله:

اسراف، کلمه ای که بارها آن را شنیده، ولی بدون توجه به آن، از کنارش رد شده ایم. راستی شما چقدر به این موضوع فکر کرده اید؟ آیا اگر کسی به شما عنوان «اسرافکار» را بدهد، می پذیرید یا نسبت به آنعکس العمل نشان می دهید؟ با توجه به این که هر یک از ما به نحوی مرتکب اسراف شده ایم بنا بر این بهتر است که بپذیریم ما نیز دچار اسراف می شویم بدون اینکه متوجه آن باشیم. غرق شدن در مادیات و روی آوردن به تجملات که به حق می توان آن را نوعی بیماری مربوط به قرن اخیر نامید، از نمونه های بارز اسراف و از عوامل عمده آن به شمار می آید. بسیاری از افراد اگر به اندازه نیاز خود مصرف کنند، جایی برای کمبود و فقر در جامعه باقی نمی ماند با کمی دقت در این مورد، متوجه می شویم بسیاری از چیزهایی را که مصرف می کنیم و یا تمایل به داشتن آنها را داریم، غیر ضروری هستند و نبود آنها هیچ مشکلی را در زندگی ایجاد نمی کند، بدون اسراف هم می توان زندگی سالم و درستی داشت، به شرط آنکه ساده زیستن را بر هر چیز دیگری ترجیح دهیم. اسراف کردن عملی مخالف ساده زیستی و راهی برای گستردن دام های شیطان است؛ زیرا اسراف موجب زیاده روی و زیاده روی موجب زیاده خواهی می شود، زیاده خواهی هم انسان را به خود مشغول کرده و از یاد خدا غافل می نماید. بنابر این برای اینکه در چنین دامی واقع نشویم باید به هر آنچه که داریم قانع باشیم و شرایط خود و خانواده را در نظر بگیریم و اجازه ندهیم تا اعمال اسرافکارانه دیگران ما را تحت تاثیر قرار داده و راهی این مسیر نماید. خداوند متعال در قرآن مجید از اسرافکاران به عنوان «برادران شیطان» نامبرده و در سوره اسراء آیه های ۲۶ و ۲۷ در این مورد فرموده است: «حق خویشاوندان، بیچارگان، ... در راه ما ندگان را بپرداز و زیاده روی مکن که زیاده روی کنندگان، برادران شیطان نسبت به پروردگارش کفر ورزید.» اسراف کاری تنها به صورت ظاهر ارتباط ندارد، بلکه از این مرحله فراتر رفته و به شکل نف سانی و درونی بروز می کند. آنجا که ان سان خود را برتر از دیگران و برتر از هر چه هست می بیند و این خود بزرگ بینی آنچنان زیاد می شود که به نوعی اسراف تبدیل می شود. فرعون نمونه این خود بزرگ بینی است. او آنقدر خود را بزرگ می دید که تصور می کرد خداست و همه چیز تحت امر او قرار دارد و بنا بر این، همه باید مطیع فرمان او باشند و تنها از او اطاعت کنند و چون چنین ادعایی نمود، عمل او عملی اسرافکارانه شد به گونه ای که خداوند در سوره یونس آیه ۱۴ در مورد او فرمود: «... و ان فرعون لعال فی الارض و انه لمن المفسرین؛... و بدرستی که فرعون در زمین برتری جست و هر آینه از اسراف کاران بود.» پس بیائیم تا با استفاده درست از نعمت های الهی جزء اسراف کاران قرار نگیریم و با پاسخ دادن به سؤالات زیر، از نقش اسراف در زندگی خود بکاهیم. ۱. آیا به چیزی که داریم قانع هستیم یا بیشتر و بهتر از آن را جستجو می کنیم؟ ۲. آیا دوست داریم مانند دیگران زندگی کنیم حتی اگر شرایط آنان رانداشته باشیم؟ ۳. آیا از آنچه در اختیار داریم نهایت استفاده را می بریم؟ ۴. کدام یک از اعمال ما اسرافکارانه بوده و برای

جل ...

کلمات کلیدی:

فرهنگ سازی، اسراف، صرفه جویی، اصلاح الگوی مصرف، اقتصاد مقاومتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1641386>

